

**Opinie o III Makroregionalnej Konferencji Metodycznej
dla nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych i rytmiki
pod patronatem CEA Region Wielkopolski**

„Zrealizowana w Szkole Muzycznej w Koninie konferencja dla nauczycieli kształcenia słuchu i rytmiki, która odbyła się w dn. 15 grudnia br., była już czwartym dorocznym spotkaniem poświęconym wieloaspektowemu spojrzeniu na nauczanie przedmiotów ogólnomuzycznych. Tym razem tematyka oscylowała wokół kreatywności uczniów oraz ich świadomości odnośnie roli wykonawcy, jego decyzji, odpowiedzialności i niezbędnego zaangażowania w proces kreowania utworu.

Dobór tematów – od identyfikacji i wielości zastosowań modi O. Messiaena, przez możliwości wykorzystania z harmoniki jazzowej, aż po gry i zabawy pobudzające kreatywność i rozumienie muzyki – pozwolił na ukazanie nadrzędnej idei fascynacji muzyką i zamiłowania do jej kreacji. W tym kontekście niepozbowiony symboliki okazał się - umieszczony w złotym podziale czasu konferencji - porywający wykład poświęcony zagadnieniom improwizacji i inspiracji autorstwa Marka Dyżewskiego.

Jest rzeczą znaną, że mimo długiego czasu trwania konferencji oraz jej realizacji w weekend (w dodatku bliski okresowi świątecznemu) frekwencja, sama w sobie godna uznania w skali nawet wielu imprez ogólnopolskich podobnego typu, utrzymała się niezawodnie do samego końca. Zaplecze techniczne, ale nade wszystko ciepła, motywująca, wręcz rodzinna atmosfera stworzona przez gospodarzy - to warunki bez których skuteczne zrealizowanie celów konferencji nie byłoby tak oczywiste. Również obecność dwojga Starszych Wizytatorów CEA – p. Małgorzaty Bednarek i p. Artura Matejuka, świadczyła o ważności spotkania, a dla nauczycieli była wyraźnym sygnałem zasadności dyskusji p różnorodnych spojrzeniach na dydaktykę przedmiotów ogólnomuzycznych ze szczególnym uwzględnieniem ich odniesienia do praktyki wykonawczej. Tym cenniejsze były liczne wzajemne nawiązania między wystąpieniami dotyczącymi różnych estetyk muzycznych oraz potwierdzane wzajemnie przez prelegentów wspólne cechy łączące prezentowane dobre praktyki. Indywidualizm i nieszablonowe podejście wszystkich zaproszonych gości szło w parze z widoczną u nich pasją oraz dążeniem do jakże potrzebnej innowacyjności i nowatorstwa – i to począwszy od bogactwa pomysłów w stosowaniu istniejących już podręczników (wystąpienie S. Kozłowskiego) aż po budzący najwyższe uznanie i entuzjastyczny aplauz traktat o improwizacji (najwyższej próby - acz niesłychanie przystępna - retoryka M. Dyżewskiego).

Słowa uznania za organizację konferencji należą się gospodarzom: pomysłodawczyni – dyr. Urszuli Kozłowskiej oraz dyr. Krzysztofowi Pydyńskiemu. Wziąwszy pod uwagę nader skromne możliwości w finansowaniu tak wartościowego przedsięwzięcia, jedynym co może przyciągać (choć z pewnością nie bez końca) prelegentów z tak bogatymi wystąpieniami, jest

wspaniała atmosfera, warunki pracy i poczucie współdziałania w dobrze pojętym interesie szerokiej społeczności nauczycieli-teoretyków. Bez wątpienia uczestnicy tej konferencji nie pojawili się

na niej z próżnej potrzeby „zaliczenia” kursu doskonalącego czy otrzymania zaświadczenia. W rzeczywistości w imponującej ilości przebywali z wykładowcami od początku do samego końca – nawet wykraczając ponad pierwotnie planowany czas, za to aktywnie włączając się w dyskusje, zarówno w odpowiedzi na pytania podczas ćwiczeń, jak i w świetnie przygotowanych i zagospodarowanych przerwach.

Trudno doszukiwać się mankamentów w spotkaniu, które – w mojej opinii – dało uczestnikom wiele satysfakcji. Oczywiście jeśli termin kolejnych spotkań byłby bardziej oddalony od okresu świątecznego można być może liczyć na jeszcze większą frekwencję – choć i obecna budzi uznanie, zważywszy na regionalne dotychczas założenia spotkania. Sądzę jednak, że jest to moment szczytowej „wydolności” tego przedsięwzięcia w obecnej formule finansowania i wykorzystania zasobów organizacyjnych. Można oczywiście próbować ten stan utrzymać, lecz podbudowany wynikiem tegorocznego spotkania postulowałbym raczej wzmożenie, maksymalizację wsparcia dla organizatorów, także finansowego, by mogli swój zapał spożytkować z większą swobodą i w warunkach godnych wydarzenia które tworzą.

Podsumowując : uważam grudniowe spotkanie w Koninie za szczególnie udane, zaprogramowane i zrealizowane z rozmysłem, w sposób przekrojowo ukazujący zagadnienia nauczania teorii muzyki zarówno w szkołach I jak i II st. Dla mnie osobiście możliwość współpracy z organizatorami, w szczególności okazja współudziału w przedsięwzięciu zaproponowanym przez P. Urszulę Kozłowską, jest źródłem szczerej satysfakcji.”

dr Michał Moc
Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego
we Wrocławiu
Wrocław; 20 grudnia 2012 r.

„W dniu 15.12.2012 r. uczestniczyłam w III Makroregionalnej Konferencji metodycznej dla nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych i rytmiki pod patronatem CEA Region Wielkopolski.

Podobnie jak w roku ubiegłym Konferencja ta odznaczała się wysokim poziomem merytorycznym i świetną organizacją.

O atrakcyjności tego przedsięwzięcia świadczyć może spore zainteresowanie i duża frekwencja, zarówno ze strony nauczycieli szkół średnich, jak i wyższych uczelni oraz studentów.

Pragnienie pogłębienia wiedzy, zdobycia nowych doświadczeń i poszerzenia perspektywy artystyczno-pedagogicznej, zostało poprzez udział w Konferencji w dużym stopniu zaspokojone.

Ponadto kontakt z nowymi zagadnieniami, odnoszącymi się do szeroko pojętej wiedzy muzycznej, stało się znaczącą inspiracją dla mnie, jako uczestnika.

Wysoki poziom merytoryczny wykładów, prezentacji i warsztatów oraz różnorodność tematyczna, stawiają Konferencję konińską w rzędzie najciekawszych w kraju.

Na uwagę zasługuje tu obszerna tematyka dotycząca zarówno zagadnień z zakresu metodyki nauczania tzw. muzyki klasycznej, jak i jazzowej. Jest to świadectwem otwarcia się na współczesne prądy i kierunki w muzyce.

W obliczu nowych wyzwań programowych, podnoszenia kwalifikacji nauczycieli i poziomu szkolnictwa muzycznego, udział w Konferencji stanowi znaczącą wartość dodaną.

Szczególne słowa uznania kieruję na ręce Organizatorów i Gospodarzy Konferencji.

Ich zaangażowanie i poświęcenie zaowocowało po raz kolejny znakomitą organizacją imprezy - począwszy od zapewnienia rzetelnej reklamy, zaplecza technicznego, materiałów, teczek, po zapewnienie rewelacyjnej bazy cateringowej dla uczestników.

Wszystkie wymienione tu aspekty skłaniają do refleksji i budzą głęboką nadzieję, iż konińska Konferencji doczeka się swej kontynuacji w kolejnych latach.”

Z wyrazami uznania
ad. dr Katarzyna Stroińska-Sierant
Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego
w Poznaniu

„Tego rodzaju konferencję postrzegam jako niezwykle cenne i ważne doświadczenie w pracy nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych. Jest to spełnienie postulowanej dziś „l'éducation recurrante”, czyli tak zwanej „edukacji powrotnej”, polegającej na tym, że osoba uprawiająca jakiś zawód od czasu do czasu odrywa się od warsztatu pracy, by na chwilę lub nawet na kilka miesięcy „powrócić do kształcenia się”. Pozwala to odświeżyć jej spojrzenie na kwestie warsztatowe, wyrwa z rutyny codziennych działań i uświadamia konieczność uzupełnienia i uaktualnienia wiedzy – nieustannie rozwijającej się i zmieniającej.

Nasza jednodniowa konferencja, obok bagażu treści, jakie wynosi z niej jej uczestnik, była okazją do wejrzenia w warsztat pracy bardziej doświadczonych kolegów i odkrycia, że całą teoretyczną podbudowę edukacji muzycznej można w pedagogicznej praktyce realizować „inaczej, nowocześniej ciekawiej”.

Wystąpienie pani Kędzierskiej było przykładem, jak istotne jest wiązanie czystej teorii ze sztuką, łączenie kwestii technicznych z muzycznym pięknem najwyższej miary.

Warsztat pani Stroińskiej-Sierant dowodził jak punktem wyjścia w kształceniu w zakresie improwizacji (w tym przypadku w stylistyce jazzowej) może być względnie łatwa do przyswojenia rama harmoniczna, traktowana jako model coraz bardziej pomysłowego wariantowania.

Ars sine scientia nihil est – sztuka bez wiedzy jest niczym. Do tej myśli, zdobiącej traktat Albrechta Dürera, winny przekonać każdego ucznia szkoły muzycznej prowadzone w niej zajęcia z przedmiotów teoretycznych. Oto poznanie i praktyczne przyswojenie zasad harmonii może być wstępem do własnej „twórczości”. Tak jak owym wstępem może być wariantowanie rytmicznych modi – wzorem Oliviera Messiaena, czy wariantowanie harmoniczných schematów w improwizacji jazzowej.

Cennym elementem konferencji były materiały, zarówno nutowe, jak też w postaci nagrań (przygotowanych przez pana Kozłowskiego). Za rzecz naturalną uważałem więc udostępnienie zainteresowanym materiału stanowiącego egzemplifikację mojego wykładu.

WNIOSKI NA PRZYSZŁOŚĆ

1. Warto by, moim zdaniem, moduły czasowe, powiedzmy – dwugodzinne, oddzielić krótkimi pauzami na złapanie oddechu.

2. Po każdym wykładzie warto by przewidzieć czas na ewentualne pytania ze strony słuchaczy.”

Z serdecznym pozdrowieniem
Marek Dyżewski

„Dziękuję za zaproszenie, cieszę się z dalszej współpracy. (...) Wystąpienia zawierały bardzo ciekawe i zróżnicowane zagadnienia z zakresu teorii i praktyki muzycznej. Referenci to osoby uznane w środowisku muzycznym i pedagogicznym. Jeśli chodzi o mój referat to dotyczył on wykorzystania problematyki metrycznej u O. Messiaena do aktywności twórczej na zajęciach kształcenia słuchu. Jestem pod ogromnym wrażeniem organizacji konferencji (poczęstunki, materiały, wspaniała, serdeczna atmosfera, stały kontakt z referentami przed konferencją itd.).”

ad. dr Anna Kędzierska
Kierownik
Międzywydziałowego Zakładu Kształcenia Słuchu
Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego
w Poznaniu

„Serdeczne podziękowania i jednocześnie gratulacje dla organizatorów
III Makroregionalnej konferencji metodycznej dla nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych i rytmiki, która odbyła się pod patronatem CEA w PSM I i II stopnia im. I.J. Paderewskiego w Koninie 15 grudnia 2012 roku.

Konferencja była znakomicie przygotowana zarówno pod względem merytorycznym jak i organizacyjnym. Tematyka poszczególnych wykładów, adresowana do nauczycieli szkół muzycznych I i II stopnia sama w sobie interesująca, przedstawiona została w sposób ciekawy przez wykładowców–praktyków doskonale znających realia szkolne. Z poruszanej podczas Konferencji problematyki, z punktu widzenia nauczyciela kształcenia słuchu w szkole muzycznej I stopnia, najbardziej praktyczny aspekt miały wystąpienia Sławomira Kozłowskiego i dr Michała Moca. Bardzo przydatny dla mnie był również wykład i ćwiczeniadr Katarzyny Stroińskiej–Sierant nt. Jazzowych symboli harmonicznyc i sposobów ich realizacji. Zdobytą wiedzę będę starała się wykorzystać choćby w opracowywaniu akompaniamentów piosenek. Z przyjemnością wysłuchałam recitalu fortepianowego w wykonaniu pani Katarzyny Stroińskiej Sierant Między klasyką i jazzem-improvizacje. Znakomitym pomysłem było zaproszenie do udziału w Konferencji Marka Dyżewskiego, który wygłosił Mały traktat o improwizacji. Dziękuję za przygotowanie materiałów z Konferencji, które wszyscy otrzymaliśmy. Są one gotowe do natychmiastowego wykorzystania w pracy. Prezentowane pomysły zaczęłam już wprowadzać do swojej praktyki pedagogicznej, dostosowując je do poziomu umiejętności i możliwości moich uczniów.”

Aleksandra Godlewska- Szulc
Kierownik Sekcji Teorii
POSM I st. Nr 1 im. H. Wieniawskiego
w Poznaniu

„Jeszcze raz dzięki za zaproszenie, pierwszy raz byłem w Koninie. Moje opinie:

- Zdecydowanie bardzo sympatyczna atmosfera konferencji - przygotowanie sprzętu, poczęstunek, generalnie - pozytywna przestrzeń. Odczuwało się swobodę wypowiedzi odbiorców, po pierwszym wykładzie Ani Kędzierskiej nawiązała się króciutka dyskusja dotycząca wykonan muzyki Messiaena utrwalając "rodzinną atmosferę".

- Czułem sie komfortowo w kwestii prezentacji mojego materiału, wszystko działało - wciskałem tylko przyciski "play" i spację do przerzucania slajdów.

- Trafny dobór tematów i różnorodność prowadzących.

- Cenna była na konferencji obecność autorytetu w postaci Marka Dyżewskiego. Myślę, że zawsze trzeba mieć w gronie jakąś "gwiazdę" sceny - w tym przypadku w zakresie teorii.

Czego bym oczekiwał jako prowadzący:

Ponieważ w konferencji słuchaczami byli również instrumentalisci - warto było by wiedzieć jakich specjalności i ilu ich jest. Np. na dzień przed konferencją przesłać taką informację. Również proporcję teoretyków I i II stopnia. Patrzę na to z punktu widzenia prelegenta - im więcej wiem o mojej publiczności, tym bardziej dostosuję formę przekazu do ich zainteresowania (nawet w ostatniej chwili)

W przyszłości, szczególnie w kontekście rozpoczętej reformy planuję tematy dotyczące korelacji działań teoretyka i instrumentalisty. Głównie interesuje mnie, jak może mi pomóc pianista tzw. fortepianu dodatkowego w pracy z uczniem w zakresie harmonii (kadencje) a także - instrumentalista niepianista - do jakiego stopnia w pracy nad utworem porusza zagadnienia analizy dzieła - nawet w zakresie podstawowym (znaki przy kluczu, budowa melodii, akordów,...)

Uważam, że postawa nauczyciela instrumentalisty wobec ucznia jest kluczowa również w nauczaniu teorii. Obserwując swoich uczniów w grupie zauważyłem, że uczniowie od tego samego nauczyciela, jakby podświadomie reprezentują podobne zaangażowanie w zdobywanie wiedzy, postawę w grupie, podejście do obecności na zajęciach... - takie podobieństwa zachowań dostrzegam na przestrzeni lat u uczniów, którzy nawet mogli się ze sobą nie spotkać, a uczyli się u tego samego nauczyciela. Są to zarówno postawy pozytywne, jak i takie, wobec których oczekiwałbym czegoś więcej.

Udział instrumentalistów w konferencji teoretyków powinien być coraz większy.

Być może ktoś z instrumentalistów miałby coś ciekawego do zaprezentowania podczas konferencji i zwiększyłoby to ich udział.

W przypadku konferencji w Koninie wykład Dyżewskiego oraz zagadnienia jazzu idealnie tu pasowały.

Obserwuję czasem, jak ćwiczy orkiestra Filharmonii Zielonogórskiej. Nabardziej widoczne - to problemy rytmiczne, jak ktoś zagra nieczysto - orkiestra gra dalej, ale jak ktoś zagra nie równo... - "stop!"

może ktoś z dyrygentów ma jakieś ciekawe propozycje do rozważań dla instrumentalistów i teoretyków."

Sławomir Kozłowski
PSM I i II st. im. M. Karłowicza
w Zielonej Górze